

Przędziorek chmielowiec w uprawie porzeczki

Przędziorek chmielowiec to szkodnik wielożerny występujący na wielu gatunkach roślin. Na plantacjach porzeczki występuje w dużym nasileniu szczególnie wtedy, gdy żerował na krzewach w poprzednim sezonie wegetacyjnym i nie był zwalczany chemicznie.

Samice zimują w spękaniach kory pędów oraz na opadłych liściach pod krzewami. Swoją aktywność rozpoczynają w kwietniu. Początkowo żerują na dolnej stronie najmłodszych liści wyrastających z karpki korzeniowej, następnie przemieszczają się w górne partie krzewu. Samice składają jaja na dolnej stronie liści, z których rozwijają się larwy. Rozwój jednego pokolenia trwa 2-3 tygodnie zależnie od temperatury, rozwojowi sprzyja ciepła pogoda, niska wilgotność i wysoka temperatura powietrza. W sezonie wegetacyjnym w sprzyjających warunkach rozwija się 5 do 6 pokoleń szkodnika.

Pod koniec sierpnia oraz we wrześniu pojawiają się samice, które zimują. Ich ciało jest owalne, długości około 0,5 mm. Samice zimujące są ceglasto pomarańczowe, natomiast letnie żółtozielone z dwoma ciemnymi plamami na bokach ciała. Samiec jest nieco mniejszy kształtu romboidalnego. Jaja szkodnika są owalne, początkowo przezroczyste, później żółtawe, o średnicy około 0,1 mm, natomiast larwa żółtozielona, z trzema parami nóg.

Żerując przędziorki nakłuwają liście, wysysają sok z komórek roślinnych, wskutek czego na górnej stronie liści pojawiają się jasnożółte plamy i przebarwienia. Silnie uszkodzone liście żółkną, brązowieją, stają się matowe, zasychają i przedwcześnie opadają. Pierwsze przebarwienia na

liściach często są mylone z objawami braku składników pokarmowych i producenci stosują dokarmianie dolistne.

Przez cały okres wegetacji roślin należy co 2-3 tygodnie prowadzić systematycznie lustracje plantacji. Aby dokładnie obejrzyć szkodnika trzeba wykorzystać binokular lub lupę.

Na plantacji o powierzchni do 2 ha należy określić liczebność form ruchomych przędziorków na 200 losowo wybranych liściach.

Próg szkodliwości to:

- przed kwitnieniem (skala BBCH 59) – 1-2 przędziorki na liść,
- od okresu kwitnienia do zbioru owoców (skala BBCH 65-87) – 3 przędziorki na liść,
- po zbiorze owoców - 5 przędziorków na liść.

Na plantacjach porzeczek liczebność przędziorków może być skutecznie ograniczana przez roztocze drapieżne z rodziny dobroczynkowatych. Aby biologiczne zwalczanie przędziorków było efektywne należy stosować wyłącznie środki ochrony roślin selektywne dla roztoczy drapieżnych.

Zabiegi chemiczne należy wykonywać, gdy liczebność szkodnika przekroczy próg zagrożenia, szczególną uwagę należy zwracać na okres prewencji i karencji stosowanych preparatów. Środki ochrony roślin dobieramy w oparciu o aktualne zalecenia w Programie Ochrony Roślin Sadowniczych. Można również użyć środki takie jak Siltac EC i Emulpar 940 EC działające kontaktowo i hamujące czynności życiowe przędziorków, które nie zawierają substancji chemicznych.

Należy pamiętać, że przędziorki żerują na dolnej stronie liści i tam musi być dokładnie naniesiona ciecz robocza. Optymalna temperatura do zwalczania to 18-22°C, w niższej temperaturze zabieg może być mniej skuteczny.

Zniszczenie szkodnika po zbiorze owoców ogranicza liczebność samic schodzących od drugiej połowy sierpnia na prezimowanie, a tym samym nasilenie w przyszłym sezonie wegetacyjnym.

Wiesława Kaczorek

